udruženje Roditelji

Iskustva sportskih trenera koji rade sa djecom

Rezultati upitnika „Iskustva, potrebe i izazovi u radu sa djecom“ · Udruženje Roditelji i Fudbalski savez Crne Gore · 2026.

Čak 97,1% trenera smatra da njihova uloga prevazilazi podučavanje sportskim vještinama i da treba da doprinesu razvoju djeteta kao osobe, dok polovina prepoznaje potrebu za dodatnom edukacijom iz dječje psihologije.

To pokazuju rezultati upitnika „Iskustva, potrebe i izazovi u radu sa djecom“, koji su sproveli Udruženje Roditelji i Fudbalski savez Crne Gore.

Udruženje Roditelji i Fudbalski savez Crne Gore drugu godinu zaredom sarađuju na unapređenju uslova za bavljenje sportom među najmlađima, sa posebnim fokusom na pedagoški pristup i podršku njihovom cjelokupnom razvoju. Nakon što su u prethodnom ciklusu u fokusu bila iskustva roditelja i djece, ovog puta istraživanje je bilo usmjereno na perspektivu trenera koji sa djecom rade svakodnevno.

Upitnik su popunila 102 trenera iz 18 opština u Crnoj Gori. Pitanja su obuhvatila pristup radu sa djecom, komunikaciju sa roditeljima, uslove rada, podršku klubova i oblasti u kojima treneri prepoznaju potrebu za dodatnim znanjem.

Na osnovu rezultata, Udruženje Roditelji i Fudbalski savez Crne Gore prepoznaju važnost dodatnog ulaganja u edukaciju trenera, jasnijih smjernica za komunikaciju sa djecom i roditeljima, definisanje procedura za rješavanje konflikata i većeg uvažavanja dječijeg iskustva u sportu.

Uspjeh i rezultati važan su dio sporta, ali ne bi trebalo da budu jedino mjerilo njegovog kvaliteta. To smatraju i treneri, od kojih je 64,7 % navelo da im je u radu najvažnije da djeca zavole sport.

Zadatak sporta je da djeci pruži prostor u kojem će učiti, napredovati, graditi odnose i osjećati se prihvaćeno. Da bi se to ostvarilo, potrebni su podrška trenerima, partnerstvo sa roditeljima i jasna posvećenost klubova dobrobiti svakog djeteta, na što ukazuju i rezultati ovog upitnika.

Disciplina kao izazov

Nedostatak koncentracije kod djece najčešća je poteškoća u radu na treninzima – prepoznaje je 68,6% anketiranih trenera. Istovremeno, 34,3% navodi da često ili veoma često povisi ton kada pokušava da uspostavi disciplinu.

Ovi odgovori otvaraju prostor za razgovor o tome kako postaviti jasne granice, zadržati pažnju djece i održati disciplinu bez narušavanja njihovog samopouzdanja. Ohrabruje podatak da se 91,2% trenera slaže da se može biti strog bez ponižavanja djeteta, dok 88,2% smatra da trener treba da prizna kada pogriješi.

Polovina trenera želi dodatno znanje iz dječije psihologije

Dječiju psihologiju kao oblast u kojoj im je najpotrebnija dodatna edukacija izdvaja 50% ispitanika. Slijede motivacija djece (31,4%), rad sa talentovanom djecom (30,4%) i rad sa djecom različitih sposobnosti i potreba (25,5%). Trenerima je, kako su naveli, osim njihove stručnosti kao sportskih radnika, važno i da što bolje razumiju dječiji razvoj, motivaciju, ponašanje i načine komunikacije sa djecom, za šta im je potrebna dodatna podrška.

Važnost odnosa sa roditeljima

Iako 90,2% trenera komunikaciju sa roditeljima ocjenjuje kao uglavnom dobru ili veoma dobru, odgovori pokazuju da postoje osjetljiva pitanja koja mogu dovesti do nesporazuma. Među njima su roditeljska očekivanja, vrijeme koje djeca provode u igri tokom utakmica i takmičenja, kao i izbor djece za utakmice.

Posebno je značajno što 80,4% trenera smatra da roditelji mnogo ili presudno utiču na to kako dijete doživljava sport, dok 76,5% navodi da često ili veoma često primjećuje roditeljski pritisak na djecu da budu uspješnija.

Potrebna jasnija pravila

Rezultati upitnika ukazuju i na potrebu za unapređenjem organizacione podrške trenerima. Dok 76,5% ispitanika smatra da su pravila i očekivanja kluba ili sportske škole uglavnom ili veoma jasno definisani, 23,5% navodi da ne postoje procedure za rješavanje nesuglasica i konflikata između trenera, djece i roditelja. Dodatnih 33,3% nije sigurno da li takve procedure postoje.

Najveći izazovi u radu

Odgovarajući na pitanje o najvećem izazovu u radu sa djecom, veliki broj anketiranih trenera naveo je pažnju, koncentraciju, motivaciju i angažovanost djece. Pominju se i disciplina i poštovanje uputstava, ali i potreba da se trening prilagodi djeci različitog uzrasta, karaktera i nivoa sposobnosti, te problem sa velikim grupama. Dio odgovora pruža širi fokus van ponašanja djeteta i ukazuje i na roditeljska očekivanja, veličinu grupa, nedostatak vremena za individualniji pristup, opremu i uslove za rad.